

fra 144 Beboere af Humble Sogn paa Langeland om selvstændig Udjevning af Forskjellen mellem frit og ufrit Hartkorn m. m.; et Andragende fra 165 Beboere af Tersø, Slotsbjerg By, Bregninge, Lommerup og Munsø Sogne om Tiendens Afløsning; et Andragende fra 34 Beboere af Lellinge Sogn om en ny Communallov; Andragender fra 141 Beboere af Bregninge, Lommerup, Munsø og Jordløse Sogne om Fæstes Afløsning samt et Andragende fra 27 Beboere af Frederiksborg og Omegn om Reform i Skolevæsenet. Disse forskellige Andragender ville blive fremlagte paa Thingets Bord.

Efter Dagsordenen gaae vi over til anden Behandling af Forslag til en Adresse til Hs. Maj. Kongen. Jeg skal imidlertid anmeldte, at Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Eilisch) har bragt i Forslag at gaae over til Dagsordenen med følgende Motivering: „Magtet Thinget deler den Bekymring, hvormed den antydede Gjennemførelse af den Kgl. Kundgjørelse af 28de Januar dette Aar imødeses, erkjender det dog, at Indgivelsen af den foreslaaede Adresse er utilraadelig under de nærværende vanskelige Forhold, og beslutter derfor at gaae over til Dagsordenen“.

Spørgsmaalet, om Thinget vil vedtage denne Dagsorden, maa finde sin Afgjørelse, forinden selve Adresseforslaget med de dertil stillede Ændringsforslag kan komme under Behandling. Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Eilisch: Da den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar dette Aar blev os meddeelt, da vi derved saae den sidste Rest af vore kjæreste Forhaabninger tilintetgjort (Hør!), da vi saae det, som vi vel længe have frygtet, det, som vi vel ogsaa allerede længe havde skintet i Begivenhedernes Baggrund, men det, som vi havde stræbt at vende vore Tanker bort fra, fordi vi ikke kunne begynde os til at gøre os fortrolige med Tanken om dets Mu-

lighed, da vi, siger jeg, saae dette i sin fulde sørgelige Virkelighed, da var der vistnok tilstrækkelig Anledning for os til Sorg og Bekymring, da var der vistnok Anledning for os til at opfaaste det Spørgsmaal: har dette Skridt ogsaa været nødvendigt? da var der vistnok Anledning for os til at spørge: kunne vi ogsaa skænke det Ministerium vor Tillid, som har tilraadet Hs. Majestæt dette Skridt? Men da vi havde hørt Ministeriet udtale sig i denne Anledning, da kom vi til den Erkjendelse, at vi idetmindste foreløbigt maatte antage den Politik, som er udtalt i den kgl. Kundgjørelse af 28de Januar d. A., for at være en ved Begivenhedernes Gang givne Nødvendighed (Hør!), og at vi maatte slutte os til denne Politik og antage den, men i denne Erkjendelse gif vi dog tillige ud fra den Forudsætning, at Ministeriet til sin Tid vilde godtgjøre for os, at denne Politik havde været nødvendig, at det havde været nødvendigt for Ministeriet at tilraade Hans Majestæt denne Politik, og vi gjorde det tillige med det Forbehold til i sin Tid at affige vor Dom om, hvorvidt den Beviisførelse, som Ministeriet vilde fremlægge i denne Henseende, vilde være tilstrækkelig. For Dieblirket mener jeg ikke, at der er Anledning for os til at afvige fra den Erkjendelse, som vi dengang kom til; vi have endnu ikke modtaget de Oplysninger, som Regjeringen har lovet os i denne Henseende, og førend vi saae dem, kunne vi ikke affige nogen Dom. Indtil den Tid maae vi lade den Lov, som er tilstede, om vi kunne nære Tillid til Ministeriet, eller om vi maae nære Mistillid til det, blive staaende.

Rettelse.

Nr. 336 Sp. 5357 L. 10—11 „den Indflydelse, som Fæstetvængen kan have“ læs: „den Fæstetvang, som kan have Indflydelse“.